

тѣ си и рѣшава да ѣхъ прѣправи на палатѣ; свыква архитектоны, работници и събара околнытѣ зданія. Прѣобразава ся навчасѣ на велможѣ и облича дрехы по-свѣтлы и отъ Дука Гюизскаго. И като ще минуваше прѣзъ градѣтъ заповѣдваше да ся чистятъ и метѣтъ улицытѣ, да звѣнятъ звѣновытѣ, като че ставаше нѣкоя черковна литанія. И самъ той що бѣ отмѣнилъ Неаполитанцытѣ отъ даждія, сега патоварваше всякой гражданинѣ съ данѣкъ твърдѣ тежѣкъ, плащанѣ при появяваніе..... на бѣсилкѣтъ или на брадѣтъ..... Като заплаши и самыйтѣ си шуринѣ принуди го да прибѣгне въ Новѣтъ гвѣрдыніѣ. Даде голѣмо угощеніе въ Павсипилскытѣ градины, дѣто покани и дука Аркскаго който ся отрече да не иде, а Мазаніелѣ стига тамъ самичѣкъ на царскѣтъ ладіѣхъ пропращанѣ отъ музыканты, като ввѣрляше жѣлтицы въ морето и караше пріятелитѣ си да ся гуркатъ да вадятъ ввѣрленното и въ сѣщото врѣме бѣше тѣзи дѣто не рачахѣ. Натѣпка тѣрбухѣтъ си съ ястія и питія, враща ся прѣзъ нощѣ-тѣхъ на ладіѣхъ си, и като на мѣрва лопатарытѣ че теглятъ бавно ввѣрля ся въ морето за да стигне по скоро пловинкомѣ. А слѣдѣ единѣ часъ като го прѣхваща былвочѣ, естественѣ отъ испрѣди, укорява дука Аркскаго че го отровилъ. Укорѣ потвѣрденѣ наистинѣхъ отъ нѣкои историцы, но опроверганѣ отъ здравый разумѣ. Защото не тѣлото но духѣтъ на рыбака бѣше ся отровилъ, и то поради самага него. Ако бы искалъ подкралѣтъ да падне въ таквозѣ прѣстѣпленіе, не бы чакалъ минутѣхъ въ който то бѣ станѣло вече безполезно.

И наистинѣхъ Мазаніелѣ отъ часѣ на часѣ ся изгубваше отъ слѣдствіята на полудѣлѣхъ си силѣ, а дукъ Аркскый и Гюизи нѣмахѣ друго що да правятъ освѣнъ да го оставятъ свободенѣ що тѣй по скоро да ся оттѣрвѣтъ отъ него..... и тѣзи разумнѣхъ и леснѣхъ мѣркѣхъ зехѣ и единыйтѣ и другыйтѣ за цѣль-тѣхъ си.

А народѣтъ който гледаше начальника, когото самъ бѣ